

РЕШЕНИЕ

№ 6544

гр. София, 07.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 04.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **3188** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. С. Д., чрез пълномощник адв. В. Х., против отказ да бъде издадено удостоверение за наличие или липса на акт за общинска собственост, обективиран в писмо с рег. № РПН22-ГР94-587(4)1003/10.03.2022г. на секретаря на Столична община район „П.“.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на отказа. По същество се сочи, че предвид разпоредбите на чл. 62, ал. 2 и 4 ЗОС компетентният орган следва да извърши исканата административна услуга без да е необходимо заявителят да обосновава правен интерес, за което да представя документ за собственост или удостоверение за наследници, или да обяснява за какво ще му послужи исканото удостоверение. Иска се отмяна на отказа и връщане на преписката на органа с указания да издаде удостоверението по чл. 62, ал. 4 ЗОС.

Ответникът – секретар на СО район „П.“ не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема следното:

От данните по делото е видно, че В. С. Д. е подала заявление рег. № РПН22-ГР94-587/15.02.2022г. до кмета на СО район „П.“, с което е поискала да ѝ бъде издадено удостоверение за наличие или липса на акт за общинска собственост, съставен по реда на Закона за общинската собственост, за ПИ с идентификатор 22472.7412.24 с площ от 446 кв.м. по КККР, стар пл. № 971, находящ се в Столична

община район „П.“, [населено място], м. „Щ. гнездо“. Към заявлението е приложен документ за внесена държавна такса за исканата административна услуга.

До заявителя е изпратено писмо изх. № РПН22-ГР94-587(2)22.02.2022г. от секретаря на СО район „П.“, в което е посочено, че за да се изготви удостоверение по чл. 62, ал. 4 ЗОС, е необходимо да представи копие от документ за собственост и скица от АГКК.

Във връзка с дадените ѝ указания В. Д. е депозирала ново заявление рег. № РПН22-ГР94-587(3)28.02.2022г., в което е посочила, че не разполага с документ за собственост, но счита, че за поисканата административна услуга не е необходимо представянето на такъв документ. Отбелязала е, че от общинската администрация е поискано да извърши справка в регистрите за общинска собственост и да отрази в нарочно удостоверение дали има вписан акт за общинска собственост за процесния имот. Пояснила е, че издаването на удостоверение по чл. 62, ал. 4 ЗОС представлява извършване на административна услуга, за което не е необходимо да се доказват било права на собственост върху имота, било друг материалноправен интерес. Към заявлението е приложена скица на ПИ с идентификатор 22472.7412.24 от КККР.

Последвало е издаване на оспореното в настоящото производство писмо изх. № РПН22-ГР94-587(4)10.03.2022г., с което секретарят на СО район „П.“ е уведомил заявителя, че актовете за общинска собственост са публични и са публикувани на сайта на Столична община. За ПИ с идентификатор 22472.7412.24, находящ се в землището на [населено място] /яз. „Искър“/, местност „Щ. гнездо“, има съставен АОС. Удостоверението за характер на имот /наличие или липса на акт за общинска собственост/ се издава на основание чл. 62, ал. 4 ЗОС, след представен документ за собственост, удостоверение за наследници /ако е необходимо/ и посочено правно основание за какво ще послужи.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Процесното писмо не представлява акт с уведомителен характер, а по същество обективира отказ да бъде извършена поисканата административна услуга. В това писмо нито е посочен срок, в който следва да бъдат изпълнени дадените указания, нито са посочени последиците от неизпълнение. Ето защо не може да се приеме, че писмото носи белезите на акт по чл. 30, ал. 2 АПК. Предвид изложеното, жалбата е допустима, тъй като е подадена от лице, засегнато от формулирания отказ, и в законоустановения срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган в съответствие с правомощията му по чл. 46, ал. 1, т. 7 ЗМСМА и съгласно Заповед № РПН19-РД-09-16/04.02.2019г. на кмета на СО район „П.“ за делегиране на правомощия. Отказът съдържа мотиви, от които може да се установят съображенията на органа да се произнесе с такъв резултат. Отказът обаче е постановен в нарушение на материалния закон.

В случая е поискана административна услуга по смисъла на § 1, т. 2, б. „а“ от ДР на ЗА, състояща се в издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за общинска собственост.

Съгласно чл. 62, ал. 1 и 2 ЗОС актовете за общинска собственост се вписват с последователни номера в регистъра, подшиват се в актови книги и се съхраняват в съответните служби "Общинска собственост". Актовете книги за общинските имоти са общодостъпни и всеки може да иска справка по тях при условия и по ред,

определени в наредбата по чл. 8, ал. 2. Според ал. 4 на същата разпоредба от ЗОС за издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за общинска собственост, за наличие или липса на претенции за възстановяване на собствеността и на удостоверение, че имотът е отписан от актовете книги за имотите - общинска собственост, се заплащат такси в размери, определени от общинския съвет.

В съответствие с разпоредбите на чл. 62, ал. 2 и 4 ЗОС актовете книги за общинските имоти са общодостъпни и всеки може да иска справка по тях при условия и по ред, определени в наредбата по чл. 8, ал. 2. Следователно не е необходимо заявителят да обосновава правен интерес за извършване на административната услуга по реда на чл. 62, ал. 4 ЗОС, т.е. не е необходимо да представя документ за собственост или удостоверение за наследници, или да пояснява за какво ще му послужи удостоверението по чл. 62, ал. 4 ЗОС, в каквато насока са мотивите на постановения отказ.

В случая е отправено искане за извършване на справка по актовете книги за имотите – общинска собственост и издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за общинска собственост за конкретен имот. Компетентният орган е следвало да провери дали имотът е актуван или не като общинска собственост, и да издаде удостоверение по чл. 62, ал. 4 ЗОС със съответното съдържание съгласно проверката.

По изложените съображения оспореният отказ е незаконосъобразен, поради което следва да бъде отменен, а преписката – върната на административния орган за ново произнасяне по заявлението с указание да издаде исканото удостоверение по чл. 62, ал. 4 ЗОС.

При този изход на спора основателно е претенцията на жалбоподателя да му бъдат присъдени направените по делото разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 във вр. с чл. 173, ал. 2 и 3 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. С. Д. отказ да бъде издадено удостоверение за наличие или липса на акт за общинска собственост, обективизиран в писмо с рег. № РПН22-ГР94-587(4)1003/10.03.2022г. на секретаря на Столична община район „П.“.

ВРЪЩА преписката на секретаря на Столична община район „П.“ за извършване на поисканата административна услуга по заявление рег. № РПН22-ГР94-587/15.02.2022г., подадено от В. С. Д. – издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за общинска собственост, в 7-дневен срок от влизането на настоящото решение в сила.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на В. С. Д. ЕГН [ЕГН] сумата от 500 /петстотин/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

